

gale se, krepčale in zmagovale. Prišli so zopet dnevi, podobni tistim, ki jih je pred skoro desetimi leti preletal po Tuškancu, moreč si dušo in srce. Ljubiti, ljubiti! se je zopet oglašalo v njem, a „ljubljen biti“, bi se bilo moralo pravzaprav izgovarjati. V tem napetem duševnem razpoložaju je bil, ko se je seznanil z učiteljico Gabrijelo Tirisevo. Ponosno dekle! Ponosnega telesa in ponosne duše. Njena visoka, gobčna postava je pokazovala klasične oblike, ki bi bili lahko navdušili kakšnega Frdijo. Njeni svetli modri lasje so se bleščali kakor zlato, njene modre oči so izvajale ogromno svoto življenja in življenske moči, a skrivale so nekaj čarovnega, kar je moralo tičati globoko, globoko v njej. Bila je moderna žena, vsestransko izobrazena, brez predsodkov, in dobra slikarica. Aleksejevič jo je spoznal na nekem učiteljskem zboru, kjer je ognjevitno zagovarjala neke nove predloge, tičoč se deloma društvenih uredob, deloma pa pedagogike. Govorila je prepričevalno, strastno, videlo se je, da polaga vso svojo duso v govor, ki se je dozdeval večini poslušalcev čuden. Bile so nove, mnogim povsem neznane, pa tudi neumljive ideje. Aleksejevič pa jo je poslušal, kakor kakšnega preroka . . .

Pozneje je prišla nekoč v njegovo uredništvo. Prinesla mu je članek o novih nalogah slikarske umetnosti. Razgovarjala sta se o njenih idejah in kmalu sta se prepričala, da sta si v marsičem zelo sorodna. Govorila sta dolgo in potem sta si obljubila, da bodeta še večkrat debatirala o duhu svojega časa in o njegovih zahtevah. To se je tudi zgodilo, češče in češče — in ob teh pogovorih je zalezla tista globoka, vsemogoča ljubezen, ki zna vse porušiti, pa tudi vse zgraditi v Aleksejevičevo srcé. In ž njo peklensko trpljenje in nebeške nade.

Dolgo ni hotel sam sebi verjeti. Morda je zopet samo zaljubljenost? Ali kmalu se je prepričal, da je prava, koprneča, zahtevajoča ljubezen, ki pomeni nesrečo, ako ne doseže svojih ciljev. On ni vedel, ali je ona opazila, kaj kipi v njem. Izrekel ni še besede . . . Ali čutil je, da bi bilo grozno zanj, ako bi zopet doživel razočaranje. Pa tega ni niti verjel. Tako se strinjata, če tudi ne v vseh posameznostih, pa tembolj v glavnih idejah upa, kaj to, če se strinjata? Ali on jo ljubi, kakor je samo enkrat ljubil — takrat! Zakaj se ne bi izpolnile njegove nadeje? Zakaj ne?

Vpraševal je samega sebe, odgovor pa mu je dala Gabrijela. Neki dan je privihrala v njegovo uredniško sobo, sedla na naslonjač, pa začela pripovedovati brez pozdrava, brez uvoda.

— Čuj me, pa se čudi. Čudno je, marsikom se bo zdelo še drugače, ali meni ni nič mar. Ali poznaš Gabrika? Kiparja Gabrika? Pravi potepenec je. Na njem ni menda nič dobrega, samo talentiran je jako. Lep tudi ni, njegove ideje so mojim dijametralno nasprotne, nepraktičen je do zla boga; jaz res ne vem,

kaj bi povedala dobrega o njem. Nekaj ciganskega pa tiči v njem, prav ciganskega, drugače ne morem povedati. Vsa družba ga ceni za malo in ga imenuje ničvredneža. Ta človek bi bil zmožen, da bi pretepal svojo ženo. In glej — Ti si prvi, ki mu to zaupam in za sedaj tudi edini — glej, tega človeka ljubim. Da ti veš, kako ga ljubim! Blazna sem po njem in vzela ga bom . . .

Ivan Aleksejevič mi je povedal vso stvar. Njegov glas je bil zdaj ironičen, zdaj resno bolesten; zdaj trd kakor jeklo, zdaj mehak kakor maslo. Kateri je bil pravi ton njegovega bistva, mi ni lahko povedati. Ivan Aleksejevič je jako bled, nervozen, sam pa pravi, da je bedasto smešen. In melanholičen, nevarno melanholičen je, ker ga imajo ljudje tako radi in ker mu tako zaupajo . . .

— **Osebnosti.** Deželno knežjim komisarjem pri pri kranjski trgovski in obrtni zbornici je na mesto dvornega svetnika dr. pl. Rülina imenovan deželnovladni svetnik g. Gustav Kulavics. Deželnovladni koncipist gosp. dr. Frid. Lukan pride k deželnemu šolskemu svetu, konceptni praktikant gosp. R. Svetek pa k okr. glavarstvu za ljubljansko okolico.

— **Kopitarjeva korespondenca.** Pripravlja se popolna izdaja Kopitarjevega dopisovanja. Da se zbere gradiva kolikor mogoče popolno, obračamo se do vseh lastnikov Kopitarjevih in Kopitarja tičočih se pisem, da jih blagoizvolijo poslati bodisi v izvorniku ali pa v diplomatično natančnem prepisu, v porabo gg. izdateljema, dvornemu svetniku Jagiću in Ferd. Menčiku (Wien, I., Josefsplatz, Hofbibliothek). Pisma se bodo takoj, ko se literarno porabijo, z zahvalo vrnila lastnikom.

— **Konec šolskega leta.** Na ljubljanskih ljudskih šolah je bilo 15. t. m. zaključeno šolsko leto na običajni način. Istotako tudi na onih državnih šolah, na katerih se šolsko leto radi maturitetnih izkušenj ni že prej zaključilo.

— **Državne podpore obrtne nadaljevalne šole.** Naučno ministrstvo je za tekoče leto dovolilo podpore naslednjim obrtno-nadaljevalnim šolam in sicer: šoli v Postojni 640 K, v Škofjiloki 650 K, v Kočevju 760 K, v Krškem 580 K, v Kranju 700 K, v Ljubljani 4600 K, v Metliki 820 K, v Trzinu 780 K, v Radovljici 800 K, v Ribnici 700 K, v Novem mestu 900 K, v Kamniku 780 K, v Šmartnem pri Litiji 600 K, v Toplicah-Zagorju 480 K in v Št. Vidu nad Ljubljano 900 K.

— **Reparticija rekrutov.** Glasom repartacije so se letos potrjeni, v Ljubljano pristojni mladeniči uvrstili tako, da je žrebna številka 89/I zaključna številka rekrutnega kontingenta vojske, žrebna številka 7/II pa zaključna številka rekrutnega kontingenta domobranstva. Nadomestni rezervisti se uvrste v vojsko in domobranstvo pri kontingentnem obračunu in eventualnem primankljaju v rekrutnem kontingentu se pokrijejo s čezštevilnimi po vrsti žrebnih števil.

— **Pomenljiv sklep slovenske posojilnice.** Občni zbor okrajne posojilnice v Ljutomeru je sklenil, naj se od čistega dobička za leto 1901., 4699 kron 36 stot., porabi polovica za premoženje rezervnega fonda, polovica pa se naloži kakor ustanovni fond za slovensko meščansko šolo v Ljutomeru! Izvrstna misel!

— **Belopeški gozdi.** Dolgoletni prepir zaradi belopeških gozdov, oziroma zaradi pravic do nekega užitka pri teh gozdih, je bil te dni poravnan iz lepa in je bila med erarjem in interesiranimi posestniki sklenjena v tem smislu sestavljena pogodba.

— **Nov disciplinarni zakon za učiteljstvo na Štajerskem.** Naučni odsek v štajerskem deželnem zboru se bavi že od začetka zasedanja z novim disciplinarnim zakonom, kakoršnega zahteva povsod učiteljstvo. Načrt je že izgotovljen, ter se skliče enketa ljudskošolskih in meščanskih učiteljev. Izjave te enquete bodo merodajne za tozadevni zakon.

— **Shod ekspertov za streljanje zoper točo** bode od 20. do 25. t. m. v Gradcu. K temu shodu je e kr. poljedelsko ministrstvo odposlalo gg. Boh. Skalického in Fran Gombača.

— **Družba sv. Mohorja** praznuje letos petdesetletnico svojega obstanka.

— **Tržaška policija** dobi v lastno obrambo revolverje, kakor jih ima policija na Dunaju in v Pragi, to pa zaradi množičnih se napadov na redarje.

— **Umrli.** Umrli je v Ljubljani v starosti 76 let zasebnik gosp. Fran Vovk, svoj čas uradnik ranjkega dr. Lovro Tomana in pozneje dr. Sajovca. — Nagloma je umrl znani veletržec in posestnik gosp. Ignacij Wutscher na Dol. Brezovici pri Št. Jerneju. — V Ilirski Bistrici je umrla Helena Hrvatič, vdova c. kr. finance stražnika, 87 let stara. Umrli je od 1855. leta naprej, torej celih 47 let, uživala pokojnino, dosti let po 16 krajcarjev na dan, poslednja štiri leta po 400 kron na leto.

— **Velika eksplozija v Trstu.** V delavnici pirotehnika Ant. Cagnilettija v predmestju Magdalenskem se je primerila v soboto močna eksplozija. Posestnik in njegov 11letni sin sta ubita, poslopje je popolnoma porušeno.

— **Tatvina pri Recknagelnu.** Minoli teden je ukradel dosedaj neznan tat iz blagajne v Recknagelnovi prodajalnici 266 kron. Tatvina se je izvršila med časom od $\frac{1}{2}$ 1. do $\frac{1}{2}$ 2. ure, ko ni bilo nikogar v prodajalnici. Ob $\frac{1}{2}$ 1. uri so šli vsi uslužbenci iz prodajalnice. Takrat je bil še denar v blagajni. Vrata, ki drže v vežo, so znotraj zaprta in ključi so se pustili v vratih. Vrata na cesto so se zunaj zaprla in se je gospa pri obeh vratih osebno prepričala, da so zaprta. Ko se je prodajalna odprla, opazil je vajenec, da so vrata v vežo odprta. Kmalu nato so tudi opazili, da je izginil ves denar iz blagajne, razun drobiža. Slučajno je bil tega dopoldne izvanredno dober skupiček in je tat moral to vedeti. Domneva se, da si je tat v zadnjem momentu pred zatvoritvijo prodajalnice in potem, ko so bila vrata v vežo že zaklenjena, prisvojil ključe od teh vrat in je potem, ko so uslužbenci odšli, odprl vrata v vežo odzunaj, šel v prodajalnico, ukradel denar, utaknil ključe zopet od znotraj v vrata in odšel. Na vsak način je moral biti tat z razmerami v prodajalnici dobro znan.

— **Samomor.** V nedeljo zjutraj so našli v smrekovem gozdiču na Gradu obešenega sodarskega pomočnika Ivana Fona. Truplo je bilo že mrzlo in se je samomor moral izvršiti že ponoči. Fon je prišel v soboto popoldne k neki stranki na Marije Terezije cesti št. 6 in si je najel sobico. Na večer je prišel spat. Vedel se je tako čudno, da je njegova gospodinja takoj opazila, da ni pri pravi pameti. Drugi dan ni hotel vstati iz postelje in je ležal do 6. ure popoldne. Na prigovarjanje gospodinje je vstal in odšel in se ni vrnil več. Fon je star 36 let in je doma iz Boveca na Gorškem. Bil je sodarski pomočnik pri sodarju Bugenigu.

— **Nepreviden kolesar.** Na Bleiweisovi cesti je v sredo popoldne mizar K. J. s kolesom podrl na tla Mihaela Rezarja, hlapca pri Bugganigu na cesti na Rudolfovo železnico. Mihael Rezar ima na desni rami in na desnem stegnu več kožnih odrtin.

— **Tat na državnem kolodvoru.** V torek je zasačil neki železniški uslužbenec v podstrešju državnega kolodvora nekega človeka, ki se je skrival za zaboji. Uslužbenec je sumljivega človeka prijel, a ta se mu je iztrgal iz rok in je ušel proti mestu.

— **Desno roko spahnil si** je delavec v tobačni tovarni Josip Peklenk, ko se je po končanem delu v šali ruval z nekim tovarišem.

— **Za oslovo senco.** V neki vasi blizu Beljaka so našli tamošnjega dninarja in črevljarja zadavljenega. Pozneje se je zvedelo, da ga je njegov sosed zato umoril, ker mu črevljar ni hotel obljubiti, da mu naredi v nekem gotovem času črevlje. Storilca, ki je storil grozni čin v pijanosti, so že zaprli.

— **Požar.** Dne 10. t. m. zjutraj ob 2. uri nastal je pri grajščaku Janku Urbančiču na Turnu pri Predvoru požar, kateri je v hitrem času upepelil hleva, pode in kozolce. Zgorelo je tudi pet goved — drugo živino so še rešili — ter mnogo poljskega orodja, voz itd. ter ves letošnji pridelek mrve in detelje. Požarna bramba je prišla na lice mesta kmalu v začetku požara, toda rešiti se ni mnogo več dalo, ampak se je le ogenj omejeti mogel, da se še grajščina ni unela. Grajščak je zavarovan pri „Generali“. Škode je kakih 20.000 kron. Ogenj je bržkone zanetila zlobna roka.

— **Veliko zavarovanje.** Znani fabrikant torpedov John Whitthead z Reke je 9. aprila t. l. umrl na Dunaju. Bil je zavarovan pri znameniti angleški zavarovalnici za svoto 200.000 frankov. Ta svota je bila te dni izplačana zastopniku dedičev.

— **Reklama!** V listih se čita, da je svetovnoznana parfumerijska tovarna „Kalodont“ F. A. Sarga & Comp. na Dunaju ob priliki tekmovalne vožnje iz Pariza na Dunaj došlim avtomobilom pripravila iznenadenje. Vsakemu izmed inostranskih gostov je bila vročena krasno opremljena košarica z glicerintoaletnimi, kakor tudi z znano zobno-creme „Kalodont“, kar je pač ne samo dobrodošlo, temveč tudi praktično darilo.

— **Mednarodni dijaški kongres** bode meseca septembra v Budimpešti. Vabila na kongres so se inozemskim vseučiliščem že odposlala. Kongres bode podpirala materijalno in „moralno“ ogrska vlada. Svečano ga bode otvoril minister Vlasič. Priredili se bodo dijakom izleti in sijajne gledališke predstave v budimpeštanski operi.

— **Židje na Ogrskem.** Neki ogrski list toži, da vsa višja in važnejša mesta pri uradih zastopajo skoro samo — židje. Temu se ni čuditi, ko je vendar v srednjih višjih šolah nad polovico slušateljev — židov, ki potem rivilizirajo in se vsprejmo pri spraznjenih mestih s krščanskimi kandidati. Tako je sedaj popolniti okoli 59 profesorskih mest, za katere se potegujejo v nebrojnem številu skoro samo židje! Za druga mesta je med 30 kandidati 15 židov, in še nekje drugje od ravno toliko kandidatov s krivim nosom. A najhujše pri tem je, da taki krivonosni kandidati zasedajo mesta v katoliških šolah. Kako to upliva potem na učečo se mladino, si lahko mislimo. Na Ogrskem je pravi Eldorado za žide, kar je popolnoma umevno. Vsaj v ministrstvu, posebno v prometnem, pri vladi in pri državnih železnicah kar mrgoli krivonosih in okroglogonih uradnikov.

— **Ne kadite v postelji!** Mesarski pomočnik Jožef Gally iz Budimpešte je imel to slabo navado, da si je privoščil v postelji pipico tobaka. Zastonj so mu odgovarjali. Zadnjega junija je zopet kadil iz svoje pipice, a v tem je zaspal, s pipice se je streslo in posteljna oprava se je zažgala. Ko so sosedje opazili ogenj in prišli na pomoč, ležal je Gally nezavesten na postelji. Bil je težko in nevarno sežgan na nogah in rokah.

— **Trikrat ločena.** Wanda pl. P. je vložila pri dunajskem civilnem sodišču tožbo v svrhu ločitve zakona. V tožbi navaja, da je ta njen zakon že tretji, in da so bili vsi 3 zakoni — nesrečni. Prvi mož je bil kar 20 let starejši od nje in zato je čutila nežno čuvstvo do nekega mlajšega poročnika pri katerem je pa zaman iskala sreče. Nato je vzela sedanjega svojega moža, pri katerem je pa našla, da so socialne, duševne in značajne diference nepremestljive. Prosi torej, da se naj ločita radi nepremagljive nenaklonjenosti.

— **Gnila občina** je Szatmarska na Ogrskem. V tej občini se vrši 178 disciplinarnih preiskav radi službenih nerednostij. V preiskavi so podžupan, razni občinski svetovalci in uradniki, notar, zdravnik, sodnik, razni pisarji in dr. Nekatero preiskavo se vrše že 12 let, druge po 6, 4, 3, 2 ali 1 leto. 159 uradnikov in javnih funkcionarjev je toženih radi lahkomišelnosti, nerednosti in zlorabe pri manipulaciji z denarjem. 27 uradnikov je bilo že odpuščenih. To je občina!

— **Srednješolcem za počitnice** je legiral še živeči ogrski grof Ivan Palffy del svoje krasno ležeče graščine Biebersburg ter 7000 oralov nji pripadajočega gozda. Vrednost vsega daru presega 1 milijon gld. Ta počitkolonija sprejme vsako leto lahko po 120 srednješolcev. Sprejemali se bodo učenci sem brez razlike vere. Ni pa za enkrat povedano očitno, ali bo odprta graščina tudi slovanskim ogrskim srednješolcem. — Kako merodajnih posledic za vso Ogrsko utegne postati ta narodu namenjeni dar, ve oni, kojemu je pred očmi, koliko uplivajo razne razmere na učenca srednješolca uprav ob počitniških dobah. Če se ravna ta srednješolska medpočitniška kolonija tako, da se urrdi po nji došlecem tudi verski, нравstveni ter pravični narodni čut, potem stori ta dar grof Palffyjevo ime neumrjoče svojemu narodu. Nemogoče pa ni, da se ob napačnem upraviteljstvu premeni učinek takega daru tudi v dvoje brušeni meč, ki strupene rane zavda tam, kamor zareže.

— **Bestijalen umor.** V Budimpešti je umorila Ester Petro, soproga mizarskega pomočnika, 60letnega zlatarja Aleksandra Erdeja, kateremu je bila dolžna precejšno svoto denarja. Erdej ni imel prodajalne, hodil je od hiše do hiše ter oddajal zlatnino za plačilo na obroke. Imel je odjemalce zlasti med delavci in sploh nižjimi in srednjimi stanovi. 2 t. m. je šel zjutraj od doma, ker je vedno sam pobiral mesečne obroke; proti večeru je prišel k Estri Petro, ki mu je imela plačati 12 kron. Ker Petro ni imela denarja, se je začel med njima prepir, tekom katerega je udarila bestijalna žena Erdeja po glavi, da se je zgrudil na tla. Potem ga je zadavila in skrila v svoji postelji. Pozneje je odsekala mrtvecu obe nogi, dala ga je v otroški voziček, pokrila z belorudečim prtom, ter ga peljala na lesni trg, kjer je zvrnila voziček, pustila truplo na tleh, in nato z vozičkom urno odšla. Petro je Erdeja tudi oropala, našli so pri njej mnogo zlatnine in 80 kron denarja. Sama trdi, da njen mož ni ničesar vedel, neka priča pa je izpovedala, da sta prinesla voziček s truplom dva moža na cesto. Petro je stara 22 let, ter je mati dveh otrok.

— **Bitka v šoli.** V Jušmenu v neki ubožni vasi blizu Gdanskega so napadli nedavno učenci učitelja Borcherta s palicami; največji deček je vodil bitko. Toda učitelj se je tako dobro branil, da so dečki naposled pometali palice v stran in zbežali domov.

— **Hipnoza pri izdiranju zob.** Nekemu 18letnemu črkostavcu v Strassburgu so morali nedavno izdreti tri zobe. Ker se je zdravnik bal, da bi mladenič ne zdržal bolečin, ga je hipnotizoval, na kar mu je brez težave izdrl vse tri zobe, ki so imeli nenavadno močne korenine. Mladeniču je rekel zdravnik pred operacijo, da mu mora zobe le preiskati, in res ni ta vedel, ko se je prebudil, da je zgubil zobe. Tudi krvi se je pri izdiranju malo pokazalo, zato pa se ta način izdiranja zob najbrže splošno uvede.

— **Zdravilo zoper raka.** Švedski zdravnik Howitz razlaga svojo metodo o zdravljenju raka. V bolni del se brizgne klorätyla ali arätyla, ki povzroči naglo ohlajenje do 60 stopinj pod normalo. In v tem stanju morajo baje poginiti provzročitelji bolezni. V 34 slučajih je poskušal svojo metodo vedno z dobrim uspehom. Ako pa se z novim sredstvom tudi bolezen povse ne ozdravi, olajša se vendar bolniku znatno bolečine.

— **Garibaldi v jami.** General garibaldincev Menotti Garibaldi je menda nekoliko vinjen šel na svojem posestvu v Carrano po neki postranski poti. Naenkrat je padel v 8 m globoko jamo, za katero ni vedel, a na dnu koje je bilo na njegovo srečo do dva metra vode, ki se je vsled dežja notri vlila. Okopan se je streznil in začel upiti na pomoč. Prihiteli so težaki in rešili dragoceno življenje italijanskega generala.

— **Toča je ustavila vlak.** Na ruski progi Kursk-Harkov Sebastopol so se morali ustaviti vsi vlaki, ker je bila proga pokrita z ledom toče. Kolesa se niso vrtela, dokler niso tira očistili toče.

— **Pokopališče za samomorilce** imajo v znanem shajališču hazardnih igralcev v Monte Carlo. Novo žrtev so pokopali zadnji čas. V obližji mesta se je našel mrlič brez rok in ene noge. Zdravniki so rekli, da je moral mrlič najmanj dva meseca ležati na mestu, kjer so ga našli. V žepu mrličevem se je našlo pismo, v katerem je samomorilec pisal, da je vzrok samomoru nesreča pri igri. Izgubil je en sam večer 48.000 kron. Pismo ni imelo nikakega podpisa.

— **Dveletna vojaška služba na Francoskem.** Na Francoskem je vlada predložila zbornici zakonski načrt, da se uvede dveletna vojaška služba. S tem odpade v Francoski armadi naenkrat 50.000 mož. Da se pokrije ta primankljaj, namerava vlada namestiti vsako leto 30.000 mož več v vojaški službi. Nadalje bo razne pomožne vojaške oddelke, kakor gasilce, godce itd. pridelila aktivni armadi. Upeljava dveletne službe ne dela torej francoski vladi mnogo preglavic. Vojaški krogi pa so s to premembo jako nezadovoljni. General Voisin je izjavil, da kdor glasuje za dveletno vojaško službo, da bo ta po njegovem mnenju glasoval za razkosanje Francije.

— **Samostan na vodi.** V Taganro na Ruskem je prišel v ondotno morskno luko redek gost, ki je zbudil v Taganroku splošno pozornost. Prijadrala je velika ladija „Pokrow Presswatya Bogorodyci“, last Panteleisnovskega samostana (nezedinjenih Grkov) na gori Athos. Ladija je popolni samostan. Kapitan in vsi mornarji so menihi z gore Athos in nosijo meniško obleko. Črno pobarvana ladija z velikim belim križem ima kapelico, v kateri kapitan oče Gerassino opravlja vsak dan službo božjo. Na ladiji se strogo izvršujejo samostanska opravila. Ladija je pripeljala sveto olje z gore Athos za ruske samostane.

— **Luccheni morilec cesarice Elizabete, zblaznel.** O morilecu naše cesarice se poroča, o njegovem duševnem razvoju in vzgoji sledeče: Njegova mati je bila dekla, katero je zapeljal nek propali pijanec, ter jo potem zapustil. Ona je na to izročila dečka najdenščini, ter se preselila v Ameriko. Lucchenija so dali v rejo neki družini, kjer se je samo pohujševal. Ko je odslužil vojaščino, začel je potovati, ter prišel v Budimpešto. Ker ni dobil službe, so ga z odgonom prepeljali v Italijo. Bil je sila domišljav in predrzen. Po vsej sili se hotel dobiti italijansko državno službo, ter bil zato 8 mesecev prostovoljec pri armadi v Afriki. Ko se je povrnil, je zahteval trikrat pismeno in jako ostro službo. Ker je ni dobil, si je domišljeval, da se mu godi krivica, ter je postal anarhist. Stradal je in se potikal okoli in končno prišel umorit avstrijsko cesarico. Pred sodniki se je vedel predrzno, v ječi pa je postal ponižnejši in večkrat je jokal. Sedaj pa je ta morilec, ki je prizadel toliko žalosti avstrijskim narodom, zblaznel. Lucchenija imajo na vesti oče in mati, ter propali redniki.

— **Lov za rodbino Humbert.** Sleparske rodbine Humbertove francoska policija ne more najti. Sedaj mislijo v Parizu, da Humbertovi Francije sploh niso zapustili, nego so celo v Parizu samem. Zato se je vršilo že več hišnih preiskav. Celu pri dveh sodnikih so stikali za sleparji. Baje so našli sledove, da so bili nekaj časa sleparji skriti v Parizu.

— **Kaj naj pijemo po leti.** Alkohol pa vročina, to sta si dve popolnoma nasprotni stvari, torej se pred vsem moramo varovati pijač, ki imajo mnogo alkohola v sebi. Dasi nas isti za prvi hip oživlja in krepča pa se kasneje čutimo po uživanju alkoholičnih pijač tembolj trudni in izmučeni posebno v vročih časih. Zdravniki trdijo, da v poletni vročini prav mnogo ljudi zadene kap ravno vsled tega, ker so pili premočne pijače. Lahko pivo, voda pomešana z malo jesihom, limono, katero vse ima v sebi ogljenčevo kislino. Tudi luščine od limon ali pomaranč gristi ali na vodi namočene piti je jako zdravo in gasi uspešno žejo, kakor je sploh sadje, naj si bode kakršnokoli, jedno najboljših tešil žeje. Tudi mleko mešano z vodo priporočajo nekateri kot izborna pijača. Kave, prave zrnate kave pa se je v poletji ogibati več ko je mogoče.

— **Največja ljudska šola** je vsekakor židovska brezplačna šola v Ball Lane, najubožnejšem delu Londona. Ustanovljena je bila l. 1791. Podpirali so jo zlasti Rothschildi in jo tudi sedaj še podpirajo. Ta šola je velikansko poslopje, ter ima 44 velikih sob za dečke in 27 sob za deklice.

— **Ženska moda.** Omožene žene v Evropi nosijo poročni prstan. Na Japonskem si pobarvajo zobe s kitajskim črnilom, malajska gospa si zakrije prsa, katere je imela razgaljene, dokler je bila samica, Papuanke si po poroki s tankim količkom presujejo zgornjo ustnico, žene kaferskih Zulov nosijo po poroki predpasnik.

— **Petvinarski hotel.** V Novem Jorku so ustanovili hotel, kjer obeduje za pet vinarjev. Za ta denar se dobi krožnik grahove juhe ter porcija jedi iz turščine ali ovsene moke. In ta obed zadošča tudi delavnemu človeku, ako si ga privoščiti trikrat na dan, tako, da stane hrana revežev 15 vin. na dan, dočim se pri nas še enkrat človek ne nasiti v hotelu niti za 50 vin.

— **Lepi dnevi v različnih deželah.** Pod lepimi dnevi razumemo one, katere nam jasno solnce veselo obseva. Teh ima v Evropi španjska dežela največ. Ondi sije na leto solnce skupno več nego 3000 ur. Za njo pride Italija, ki ima po strokovnjaških računih 2300 ur. solnea, potem Francoska z 2100, Avstro-Ogrska z 1900, Nemška z 1700 in nazadnje Angleška z 1400, toraj več kakor polovica manj, kakor na Španjskem. Naravno je torej, da je v megleni Angleški največ dežja in snega, kar se opaža posebno v Londonu, kjer po cele tedne ne pridejo ni za hip iz svoje megle, ter imajo desetkrat dež mej tem, ko ga imajo v Parizu samo jedenkrat.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 12. julija t. l.: 52, 36, 18, 69, 80.

V Trstu dne 12. julija t. l.: 72, 53, 49, 76, 86.

V Pragi dne 16. julija t. l.: 41, 21, 76, 64, 8.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 18. julija 1902. Pšenica K 10.— h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 8.— h, ajda K 6.50 h, proso K 6.— h, turšica K 6.30 h, leča K 12.— h, fižol K 7.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Preobleke. Najnižje cene. Popravila. Največji izbor.

L. Mikusch, Lovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

15

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za ure pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane, skoraj **zastonj** prodajati. (9-15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novozum-ljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novozum-ljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

gld. 2.10

nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebrnjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4.20

prava srebrna remont. ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4.70

prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11.—

prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

☞ Za vsako uro se jamči 3 leta. ☜

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

E. Holzer

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakovo, Stradom 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Agentje se sprejmejo.